

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra KOMMISSIONÆREN

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 435.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737871256688/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

en skikkelig gemytlig Fyr. Paa Skolerne havde han altid et Forraad af Anekdoter og Brandere, hvormed han morede sine Kolleger i Frikvarteret og sine Disciple i Timerne. Han blev en jævn hyggelig Solderist, uden i nogen Maade at kunne kaldes forfalden. Men med al aandelig Sysset og ideale Interesser var det forbi.

II.

Nu var, som sagt, Thorvald Petersens Moster død, og hendes fem Hundrede Daler faldt paa et nødtørftigt Sted.

Thorvald Petersen gik gennem Jernbanegaardens brede Hovedgang, der lystig gennemsustes af en utaalelig Trækvind, ud i Vestibulen. Skønt for længe siden afvant med sentimentale Stemninger, følte han dog en sær, Sindsroen generende Bevægelse, da han saa' det kullede Kirketaarn rage op over de rødgule Tage mellem brede Kastanjekroner og svaje, spidse Popler.

Da han var ved at gaa ud af den ene af Vestibulens tre Udgangsdøre, som stod aaben, blev det Spørgsmaal henvendt til ham:

— Vil Herren køre til „Hôtel Haabet“?

— Ja nok, svarede han uden at se paa den hvervende Omnibuskusk, hvis blaalakerede Køretøj stod og gripede i Foraarssolen med sin forgyldte Paaskrift „Hôtel Haabet“. Saa forekom det ham, at Kusken sagde noget.

— Hvad behager? sagde Thorvald Petersen.

— Aa . . . lød Svaret, . . . jeg spurgte, om det ikke skulde være Fæddersens.

Thorvald Petersen tog den talende i Øjesyn, en lavstammet, fedladen Fyr, under hvis dybt nedtrykte Huc et Par graa Haartotter stak frem ved Tindingerne. Et Par smaa brune Øjne, som de af mange Smaarynker furede nederste Øjenlaag og tre mægtige og bevægelige Rynker fra Øjenkrogene op mod Tindingerne gav et polisk og drilsk Udtryk, en halv aabenstaaende stor Mund med gule Tandstumper, der saa' ud, som om de skulde bide Underlæben i Stykker, grinede ham i Møde. Herre Gud! Det var hans Barndomsven, Anders Litsenbroder. Siden Thorvald Petersen saa' ham som en nogle og fyrretyveaarig køn